

СВОБОДА

Rev. A. Bonczewsky
10 May Str.
Ansonia, Conn.

LIBERTY

ЖУРНАЛЪ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“

РѢКЪ VII.

Мт. Кармель, Па. Четвергъ 23-го Марца 1899.

Число 12.

Календарь.

1. София	2. Паста. Венед. Алекс.
3. Иоаннъ. Григорія	4. Савина
5. Николай. Христы	6. Алексія преп.

Звѣсты

Сподарка Победовосцева. — Вісти зъ
Анни. — Вісти изъ старого края. — Смиш-
ли. — Фейсольдъ: Машинна затрубѣла. —
Омий перестуцкая. — Оглотенія.

УВАГА.

Вашъ приступити до „Свободы“ най послать вступ-
ити мѣсячно до касiera: **Fr. Kond. Kotanczyk**
Box 127
SHAMOKIN, PA.

Увѣдомлять секретара
въ адресоу: **Rev. Antony Bonczewsky**
10 May Str.
ANSONIA, Conn.

Подарка Победовосцева.

Св. Петербургскія Вѣдомости, российскія газета, що
дають въ Петербургу о-
када вже другу „пере-
оду“ зъ тымъ, що по-
бѣ министр интрьн-
трьн може закрыти
ане выдвинути. Сея
сторона паступила за
до „Св. Петербургскія
Вѣдомости“ выступили про-
Победовосцеву, обер-
уратору російской пра-
вильной церкви. Щобъ
голь маин понятие, якъ
тъ російскія газеты за-
ють ся на зверхну
тъ російской правосла-
церкви, ми паводимо
тату.

Управляющій Синодъ
хвилево потрібный
рови I. збъ взглядъ по-
чныхъ п его бѣ вже дав-
сунули, якъ бы зволь-
та его мѣсе не высу-

ну въ свѣтскій настоятель
надпрокураторъ. Въ послѣд-
ныхъ двайцять лѣтахъ ставъ
вонъ всемогущимъ паномъ
церкви и цѣлого духовен-
ства. Нашъ знаменитый бо-
гословъ калускій архіерей
Антоній слушно сказавъ про
него, що ест вонъ въ Рос-
сиі паймогутѣйшимъ воло-
даромъ, котрого власть боль-
ша водъ министровъ, цѣлого
сенату и цѣлой высшюю ра-
ды. Его власть стане на
будуче небеспечною для
Россіи а теперь она еи не-
щастемъ. Се вже не начал-
ный прокураторъ, котрый
оскаржуе передъ архіереями
протвившихъ ся духовни-
ковъ, а нѣ береже згод-
ности ухвалъ Синоду зъ са-
галными уставами, але се-
могучій и деспотичный во-
лодаръ, котрый здобувъ со-
бѣ догматъ непомыльности,
понятый ще ширше якъ въ
католицкѣй церкви, бо сея
непомыльность простигаеъ
на всѣ админістраційн и
экономичніи справы духо-
венства а навѣтъ на шко-
лы. До посѣдженъ Синоду
поклікують теперь лишь
тыхъ, котры выють мовча-
ти и сповнати покѣрито при-
казы оберпрокуратора, а
каждого митрополита, чи
архіерея, що бажавъ бы бу-
ти самостѣйнымъ, пересѣ-
дуютъ, усувають зъ его ста-
новиска на горше абъ замы-
кають до монастыри.

Ту „Петер. Вѣдомости“ на-
числяють цѣлый рядъ архіе-
реѣвъ замкненыхъ до мо-
настырѣвъ, а овѣсла вычи-
сляютъ иныихъ, знавидже-
ныхъ дієцезіянами а однакъ
нагороджувани ордерамъ,
бриліантовыми митрами, або
архіепископскими почестя-
ми, бо суъ милій оберпро-
куратору.

„Навѣтъ славно звѣстныхъ
за границею архіереѣвъ и
архимандритѣвъ — пишуть

дальше „Св. Петер. Вѣдо-
мости“ — усувають въ такій
закутывы. де не могутъ нѣ-
чо вдѣяти, але за те мусять
мовчати, бо вѣхто не вчуе
ихъ голосу. Познакомлютъ
ся они зъ Сибиромъ пазъ Кам-
чаткою, если розгнѣвають
всеплного пана, але така
кара оправдусь добромъ
церкви; не йдутъ они на
выгнана а переносять ихъ
лишь на вышю посаду. На-
якъ шпроку скалю прак-
тикуеъ щось подобного,
можна пересвѣдчитись зъ
того, що въ послѣднихъ
чотирохъ рокахъ въ моги-
левской епархіи змѣнили
архіерея ажъ пять разѣвъ.

Натомѣтъ прислужники о-
берпрокуратора осѣдають
наиважнѣйшій митрополитъ
и архіерейскій столицѣ, не-
разъ навѣтъ безъ формаль-
ными приписами, котры по-
сту зъ ласки надпрокуро-
ра. Дѣйшло до того, що
митрополитъ Володимиръ,

подчасъ своен интронизациі
въ Москвѣ скажи до ляду:
„Власть надпрокураторѣ вѣ-
нцила митрополитѣвъ и ар-
хіереѣвъ та цѣлый Синодъ
вѣнымъ орудіемъ волѣ над-
прокуратора, властвиво на-
вѣтъ его рабами, и тому
россійскія церковь немае си-
лы и значѣня, можна скажати,
що его немае вже зовѣтъ.“
Але про все те мож-
на бы скажати за границами.
въ Россіи оно небеспечно,
тожъ говоримо лишь про
те, що приказуе намъ го-
ворити любовь вѣтчаны. До
чого дѣла подобна госпо-
дарка? До того, що наиваж-
нѣйшій епископскій столицѣ
позанимали карьеровичъ и
пеуки, переважно повдовѣ-
лй свѣтскій цоны, що мають
чмало дѣтей, що стовътъ
въ суверенности зъ каноні-
чными приписами, котры по-
станавляютъ, що архіере-
йомъ и митрополитомъ мо-
же стати лишь монахъ.

Такой архіереѣвъ поддуютъ
монахъ майна своимъ сы-
намъ, а щобъ дати придане
донькамъ, лупятъ нарафилъ-
ныхъ пощѣвъ, двлччесь
крѣзь пальцѣ на различнй
ихъ выборы.

Наслѣдкомъ того ширить
ей беззаконіе, поны занима-
ють ей гандломъ, управоу
тютуну або буракѣвъ, до-
ставами, а церкви ихъ все
замкненй; богослуженя такъ
поскорочувано, що навѣтъ
въ Москвѣ, на Кремлю бу-
вають они короткы въ самй
наибольшій празники; а ве-
щренъ нема нѣколи. Самъ
московскій митрополитъ не
вѣдывадле вже богослуженъ.
Зъ духовныхъ семинарій вы-
ходятъ цоны необразованй,
дуже сумнѣнны подъ взгля-
домъ моральности, а если
вѣрять то дуже слабо. До-
сытъ часто лучась, що зо-
вѣтъ не вѣрять въ пего-
ване Бога.
Каноничне право право-
славныхъ приказуе, що свя-

ценничихъ священъ не можъ
одржати передъ 30 рокомъ
жытя, а тымчасомъ чмало
есть пощѣвъ-молокососѣвъ.
Кромъ того, пощѣвка каста
стае чпмъ разъ больше еке-
клизивною, що можъ поня-
ти, бо наколи такъ пошамъ
добрѣ при тенерѣшнѣй го-
сподарѣвъ, то хотять они
самй выключно корыстати
зъ усѣхъ выгѣдѣ. То-жъ не-
разъ появляють ся такіи ста-
тѣвъ въ уридовѣй часопи-
сноду, въ „Церковномъ
Вестникѣ“, въ котрыхъ осо-
бы зъ нещѣповской касты,
що хотять посвятитись ду-
ховной праці, прозываютъ
интрузами и т. д.
Духовенство засмакував-
ши въ материализмъ, котро-
го вѣра сумнѣнна, вѣдчу-
жилось водъ народу. Тымъ
можъ пояснати надвычай-
ный зрѣсть сектъ въ послѣд-
ныхъ часахъ, передовѣтъ
штундистѣвъ, шалапутѣвъ и
баптистѣвъ.
Если-бы въ Россіи заведе-
но свободу вѣроисповѣданъ,
то не було-бы чогось по-
добного“.

Се свѣдчить, що по-йор-
скій дѣвчата умѣють шано-
вати себе и старають ся
якъ и другіи народности по-
казаги свою любовь для
звѣщихъ. Мають братство св.
Ольги, до котрого всѣ при-
ступаютъ, що хотять зро-
бити славу собѣ и цѣлой
Руси.
Но зважывши число дѣв-
чатъ надъ 4 сотъ, то до се-
го часу еще не всѣ познали
корысть и важность брат-
ства. Часть бы вже познали
и всѣ щобы приступили до
братства, а буде слава для
вѣщихъ.
Приступайте сестры
въ братство св. Ольги.
А пожитока буде для всѣхъ
И слава для Руси.
Бо якъ Богъ зѣшли
Смерть чи слабѣсть —
Братство въ помѣчь стане,
Тай, журба-слабѣсть
Скорне переиме.
Викторъ Глазкѣ.

Хрунѣ въ Майфилдѣ, Па.

Зъ Mayfield, Pa. доносятъ
намъ:
На жалъ мушу скажати,
що се правда, що Русины
выбрали собѣ жида за эква-
ера. Я не хотѣвъ про те
писати, бо вѣдьно для насъ
вѣхъ, а тому всемо винни
пашй рускй хрунѣ и то до
большѣй части православнй,
котры кажутъ, що лишь они
правдивы Русины, але теперь
показала.
Оденъ готельничій хрунѣ,
зъ кѣлькама кашапоухими
и лаболлизами бѣсовъ запро-
дали насъ и выставили на-
ше руско имя на ганьбу
передъ другими.
Даруйте, що не годенъ и
вамъ больше написати, бо
кѣ купили кѣлька красныхъ
вынѣтъ на трупу покѣй-
вои а Юася и Юстина Мо-
нѣта самй положили при-
трумѣ два вѣнцѣ.

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

New York 8. марта 1899.
Красный прищѣвъ вдянчости.
Дня 4. марта умерли ту
Гозалій Микудякъ, родомъ
зъ Лосѣ, горлицкого повѣ-
та, жена Йосифа Микудякъ
зъ Гаячовы. Причиною смер-
ти були сухоты горла, на
котры слабвала близько два
роки. Микудякъ не нале-
жалъ анѣ до братства анѣ
до „Союза.“
Тутешнй дѣвчата за ста-
ранемъ Антоѣ Павликъ и
Анны Салеи зъ вдянчости
для своей давной товариш-
кѣ купили кѣлька красныхъ
вынѣтъ на трупу покѣй-
вои а Юася и Юстина Мо-
нѣта самй положили при-
трумѣ два вѣнцѣ.

Руска читальня въ Рио Кларо, въ Бразиліи.

МАШИНА ЗАТРУБѢЛА!

Вже сонце клонилось къ западові, хопачи
е рожеве лице за пенсильвєнскій горы, коли
углогопѣ машина затрубѣла протяжно-гуж-
мѣмъ голосомъ, звѣщаючи робѣтникамъ конецъ
цѣлоденной праці.
Сей голосъ машиновой трубы, хочъ вѣн-
кій неправѣднй, такой проймяющей та пере-
аливий, що коли его гудѣне доходить твоихъ
лей ты мусить ихъ затакати, а однакъ, якъ
же чуе опортѣе кожного пенсильванца, коли
чуе его доносне завиване.
Машина затрубѣла, а ревъ ея несесь воз-
пными филиамъ, несесь до наиблизшихъ ея
сѣдѣвъ: робѣтниковъ въ углоломахъ, а тамъ
ѣтъ закопы до подземелья, несучи въ ихъ сер-
радѣскую новину: поворотъ до родинныхъ хатъ
выпочинокъ поѣля важкой томляющей праці.
Найслухняннѣйшій дѣти того трубного голосоу,
малы и dorosлы робѣтники, що працюють на
рхи, въ углоломахъ, перебарачюка камѣне водѣ
лл. Майже цѣлѣсвѣтскій день сидятъ они по-
леней надъ чорнымъ діамантомъ, а востромивши
вого очи, глядять уважно, щобъ вразъ зъ у-
льомъ же скотивъ въ долину лый камѣньчикъ.
одѣ строгимъ доглядомъ наставникѣвъ сидятъ
цѣ въ неподвижно середъ гуку различногo ро-
машианъ та середъ хмары чорного пороуху, ко-
ый вкрякаючи робѣтниковъ, вгрызаеъ въ лице,
и, уха, уста и носѣ, робячи людей подобными
себе. Розумѣеъ, що така праця томить ло-

дей, робить ихъ тупыми и запоморочеными и
етотами, лишь рука махнпально въ руку, выки-
дующи вправно непотрѣбне водѣ угля.
Машина затрубѣла, а голосъ ея замѣшанный
зъ гуркотомъ машини, водбываеъ о уха робѣт-
никовъ, вносячи въ ихъ сердца чувство радости.
Каждый зъ нихъ подводитъ ся зъ своего сидженя,
выпрѣстовеъ зогнєнный цѣлоденнымъ сидженемъ
хребетъ, обтрѣшуеъ, силуне кѣлька разѣвъ чорно-
ною саджею, а забравши посудину, въ котрой
була цѣлоденна пожива, прямуе на свѣтъ, чтобъ
тамъ законити свѣжого воздуха и удитись до
хаты.
Треби бачити тыхъ малыхъ хлопцѣвъ подоб-
ныхъ до малыхъ комѣнарѣвъ, якъ они ледви во-
лочутъ за собою ноги, а очи ихъ безъ блеску, а
лицѣ лишене тон свѣжѣости и веселости такъ
властвиво а конечной въ долѣдомъ вѣдѣ.
Вже за молодую важка праця придавлюе ихъ,
не даючи способности розвинутиъ физично и
умыслово, бо немилосерна рука конкуренціи же-
не ихъ за кусникомъ хлѣба, чтобъ улєгшити бать-
ковъ въ выживленю численной неразъ родины.
То-жъ молодіи тѣ робѣтники вразъ зб старшими
слабѣсплыми людьми, що негоднй вже взятисъ
за яку важкѣйшу роботу, тянутъ они до спѣихъ
хатъ рѣдко коли переключючисъ якимъ словомъ.
Вже большѣ свободными и говоркимъ естъ
друга партія робѣтниковъ пуглиныхъ, котрыхъ ку-
почками вытѣгаеъ вѣнда зъ глубокихъ норъ на бокай
звѣтъ. Хто привыкне до той подземной крапны, де
кромъ малесєнського блеску лямпокъ темно мовь
ще молчѣ, чи нєрвы загартувалєеъ вже до тон
степеня, що не надто потрясе ними вѣдѣмѣ тыхъ

звисаючихъ скаль, котры несутъ нагу смерть,
хто привыкне заходити ся зъ газомъ, тою стра-
шно и небеспечною силою копалєнь угля, ко-
тра нищить безъ пощадъ все, що стане йй на
дорозѣ, чи очи, уха навькли вже дивитись и
вслуухватись въ проймяющй стоны нещасныхъ
покарѣченныхъ або потовчєныхъ робѣтниковъ, той
каже, що волѣе робити подѣ землю якъ на вер-
хъ, бѣ тамъ въ лѣтъ холодно, а въ зимѣ тепло,
бо тамъ не чути громѣвъ бурѣ анѣ не лѣе дощъ,
а цѣо найпажнѣйше, що рѣдко коли побачити
можъ наставника. Они не дурнй пхати своей го-
ловы подѣ небеспечєнство. То-жъ робѣтники,
що працюють по далєкихъ неширегунныхъ ган-
кахъ, вѣльнй водѣ догляду и сли платнй денно,
не конче выслають ся въ праці, але за те ма-
ють такй прїятности якъ газъ, болото подѣ но-
гамъ, воду надѣ собою, котра цѣдѣтъ ся на
ихъ головы, а цѣо найгорше низьку жилю вуся,
котру вырубуюча треба рачкувати.

Хто привыкъ до того всего той вечеромъ
выѣждаеъ въ гору вывєстующи собѣ, той иде въ
говоркимъ товариствѣ. Але чмало естъ тамъ и та-
кихъ, длн котрыхъ така работа немила, она ихъ
щодня депервуе, робить ихъ понурыми и задумчи-
выми, а розмалвяти зъ такими людьми, переко-
нагнєъ можъ водѣ разу, що якъ бы не численна
родина або способность знатй иныу хоєнну
роботу — водѣ разу кинули-бѣ те нєкло. Тѣ ро-
бѣтники подземелья, майперы, тѣ правдивй рыцарѣвъ
праці, они держатъ себе за щось высшего водѣ
прочихъ робѣтниковъ товариствѣ. То робѣтни-
чаи илвхта, а значѣне и годность становлятъ до-
ннй лѣта праці подѣ землєю.

Машина затрубѣла. Послѣднй выходятъ ко-
пальники чорного діамєнту. Тянутъ они домѣвъ
купочками, чорныя на лицахъ, въ одыагахъ мовь
бляха, зъ капкєтамъ на головахъ, на нихъ лям-
почкы, що розпорѣтуютъ въ подѣмєлоу темно-
ту. Они идуть, а машина звернула вже свою
трубу въ четверту сторону и голосить родинамъ,
цѣо тѣ, котры не загинули, повертають цѣло до
своихъ родинъ.
Машина трубить, а подѣ ея голосъ идєъ
весело робѣтникамъ. Она любять ея гудѣне.
— Наша мамуня ревить! — водзвѣраеъ хтѣсъ
зъ гурту, смѣлючисъ вымучєными зъ чорной са-
джѣ очима та вказуючи бѣлыи зубы.
— Еге-жѣ, — притакують другй — розохот-
тилась наша кормилица, бодай не забывала нѣ-
коля своего голосу!
— Не знати, якъ завтра?
— Кажуть, що трубѣти буде цѣо днны на
повный часъ.
— Дай Боже здоровле нашѣй мамуня! —
чути загальне вдоволене, — бодай нѣколи не
завѣмѣла!

Машина затрубѣла, а ея гудѣне стелить ся
подадъ нашимъ мѣстомъ, розливяючисъ вєпо-
коючимъ бальсамомъ по жилахъ всего насєле-
нѣя. Тогдѣ ажъ глянути любо на людей, коли
дѣведєъ тобѣ черєйти еи по мѣтѣ. Кого не
стрѣнути, у каждого голова поднесена, на лицѣ
паркое спокой, а на устахъ весєла усмѣѣ.
гдѣ нѣкому нема часу до довгихъ роз-
дѣй корыстєеъ въ природногo часу
своимъ занятємъ. Лишь при ветрѣвъ анакомыхъ
почуєшь такй слова:

„SVOBODA“

(LIBERTY.)

Weekly Paper.

The only little Russian political newspaper published in this country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken and is the best advertising medium.

Published every Thursday at Mt. CARMEL, PA. by the „SVOBODA“ Publishing Co.

All communications should be addressed to:

„Svoboda“

Mt. CARMEL, PA.

P. O. Box 13.

Предплата річна 2.00

До старого краю..... 3.00

**Всѣ дописи и гроші про-
синиъ высылати подъ адресу:**

„To „SVOBODA“

P. O. Box 13. — Mt. CARMEL, PA.

НАША ГАЗЕТА ВЫХОДИТЪ ЦО
ТЪЖДНЯ ВЪ ЧЕТВЕРЬ.

Entered the post office at
Mt. Carmel, Pa. as second
class mail matter.

Купуйте книжки!

Въ редакціи „Свободы“
можно достати слѣдую-
чюй книжки:

Канадїиска Русь

Написавъ Н. Дмитровъ
Цѣна ..... 10 цѣт.

Образки зъ Америки.
Написавъ Вуодъ.....
Цѣна ..... 10 цѣт.

Народный рухъ Ав-
стро-Угорскихъ Ру-
синовъ. Ч. I.
Написавъ М. Павлакъ.....
Цѣна ..... 15 цѣт.

Конституція Сполуч.
Державъ Півноч-
ной Америкѣ.
Написавъ Ст. Макаръ.....
Цѣна ..... 10 цѣт.

Де-що про права и су-
ды въ Сполуч. Дез-
жазахъ, а особен-
но въ державѣ
Пенсильвенїи.

Написавъ Лр. Юліанъ Чунка.....
Цѣна ..... 10 цѣт.

„Тылко Гаврилюкъ.“
Написавъ Несторъ Дмитровъ.....
Цѣна ..... 15 цѣт.

Вѣстч изъ старого краю.

Польскїе верховоды въ Галичинѣ такъ газдуютъ порядно въ томъ краю, що хочь-бысѣ цѣлымъ свѣтѣ зойшовъ не найшовъ-бысѣ имъ подобныхъ. Имъ убаздурюся, що они дуже цивілізованый народъ а хтонебудь коло нихъ оботре ся сейчасъ зойде на него культура европейска. Та польскїи панки, имъ докончѣ захотѣлось завести въ Галичинѣ помѣжъ рускимъ и польскимъ хлопомъ цивілізацію европейску, але въ той способѣ, щобъ приктику каждого зъ европейскихъ краѣвъ примѣнати до населѣня Галичины п тымъ способомъ зроби ти еи славою якъ зборку всѣхъ злодѣйствъ и падлюцтва, якъ лучилася въ другихъ державахъ Европы. И такъ:

Звѣстна цѣлому свѣтови нужда Ирляндцѣвъ (Айриновѣ), котры подъ гнетомъ Англїи терпѣли такую неволю, що масами мусли втѣкати до Америки. И нынѣ, хочь якъ они ту дово в Америцѣ, видко въ ихъ житю слѣды той неволѣ. Польскїи верховоды въ Галичинѣ задивилася на Англїю и своєю господарою довели до того, що народъ стрѣмголовъ втѣкавъ зъ рѣдной скибы за море шукати красной долѣ. Брали они тежъ примѣръ зъ Италїи, котра погано поводити ся зъ населенемъ въ Сициліи. Въ выборахъ дорѣвнали Мадирамъ выбороючи собѣ подскїи крѣсела кровю рускихъ хлопѣвъ, а хочъ Россия и Нѣмеччина давить несогѣрше польскїи людѣ, они, польска шляхта, хотять собѣ те вѣдѣти на Русинахъ въ Галичинѣ. Нѣбы то плачуть они надъ гнетомъ своего народу въ тыхъ краяхъ, а самї зѣ спокоємъ роспинають робучїи людѣ въ Галичинѣ несогѣрше тамтыхъ. Въ одномъ ще були же дорѣвнали а имен-но въ роскраню на большу скалю народного гроша. Правда, лучались случаи и то досить густы, та крадѣжи обмежаліся на тысячкахъ. Теперъ и той штуки доказали передъ свѣтомъ, що и они несогѣрше вѣдъ другихъ, что и они потрафятъ роздрати міліоны людского гроша. Якъ вже було псдано въ мнущомъ числѣ „Сво-

ды“, въ галицкѣй касѣ падничѣй бракло грошей міліоны. И щѣ панки робятъ, щобъ каса зовѣсьм не збан-кротовала? Чи може бра-куючы грошѣ стягають зъ тыхъ що провинились? Нѣ! Они ухвалоють въ соймѣ пресокобїю, що край має дати поруку на 35 міліонѣвъ злр., значить ся за паньску забаву заплатити рускїи Иванъ и польскїи Мацько. Вже болшоп бесчельности годѣ було сподѣватисѣ, якъ та. Панове бавили ся въ полїтнку, выдавали грошѣ зъ падницѣ на гарнї дѣвчата, а за той „good time“ має заплатити хлопъ, нѣбы має вѣнъ ратувати говорѣ польского шляхтча. Тымъ вчпникомъ польскїи верховоды въ Галичинѣ покрылѣсь соромомъ и ганьбою передъ цѣлымъ свѣтомъ, але они вже до того звыкли. Плюй имъ въ очи, а они кажуть, що дощъ падае.

Лзть кума Микиты зъ Галичины.

Що мы, Русины, походимо вѣдъ Хама, сына Ноя, что то першїи вынашпѣвъ горьку, о томъ наслухавъ ся и начитавъ богато. Зѣ початку не хотѣвъ я вѣрити въ тое, щобъ мы зъ такъ долгого роду походилю, а думавъ все таки, чи случайно жиды при писаню бібліи не написали на насѣ того зѣ злости, но егомосѣ скадзи, що бібія не може бути сфалшована и я вдиривисѣ въ хавку, сплюнувъ и бѣдѣне о томъ не гово-ривъ, ба вкѣнци и самъ на добре увѣривъ и радку кождому зъ Русинѣвъ про те переконати ся, хто безсто-ронно умѣ мыслити. Въ винныхъ народѣвъ, коли трафити ся яка своя безро-га, что по своѣй хатѣ рые, то кождый, чи знае вѣнъ за что, чи не знае за что, а все таки ганьбитъ злодую. У насъ цѣлкомъ внакше! Такого едемъ похваляють: „То, видите, кажуть, робить се за-длїя полїтики; не може заразъ за своими обнїати ся, але чекайте, нехай ста-не только на ноги, то заразъ покаже що знае. Та-жъ то напѣ рускїи Месїа!“ Хто того переконаня му-снть ся конче тримати — нехай ся тримае, а я все свое скажу, що така полї-тика выдае ся менѣ дурною, а такїи полїтикѣ дурнымъ.

Только о нашихъ Месїяхъ и нашпѣ походженю вѣдъ Хама сына Ноя.

Друга рѣчь, що то, якъ кажуть, ставала менѣ ко-ломъ на поперекъ живота, что мене все гаѣвала и тлу-мпа то се, що колько разо-въ хто о Русинахъ гово-ривъ, называвъ ихъ все дур-ными. Но и ту переконавъ-сь ся и справдѣ виджу, что ти всѣ, котры такъ го-ворили — говорили святу правду, а мы только черезъ свою дурну голову гаѣва-лись на нехъ п еще на злѣсть спѣвали собѣ под-пивши: „А вѣдъ Волги ажъ до Сяна, надъ Русина нема пана!“ А що и тутъ адаю ся говорити правду — по-слухайте:

Вже колькадесять лѣтъ минае, якъ въ насѣ зачали Русины робити полїтику. Яка то була полїтика, най-лѣпше знаютъ ти, що еи робили, а найменше ти, что днесъ за ню дали бы ся розгнати.

Я зъ початку бувъ той гадки, что Русины взяли ся до чогосъ такого, якъ По-ляки, что хотять воскресити Русь; нашего одного обер-гофрата зрѣбити циремъ, и т. д., — но чую, что о томъ анѣ гадки.

„Русь зрѣбитъ ся, кажуть, але перше треба просвѣти ти народъ“

Стали просвѣщати.

Одень кажѣ: пиши і; дру-гий и; третїи ѣ; четвертый радитъ ожетити ѣ; пятый все по кождой буквѣ писа-ти ѣ — но борба дойшла до кульминаційного пункту, коли прїйнили на слово: рускїи. Однї рускїи, други рускїи. И на томъ якъ загрузли, такъ до теперъ анѣ рушѣ выѣхати.

Если-бъ где въ Гоголюку, або где тамъ, где то своѣй рѣдѣ не такъ, якъ мы вѣдъ самого Хама — но вѣдъ най-дурнѣйшого его сына, вы-водитъ, зачали ся о такїи дурницѣ сварити, то здае ся, щобъ высмѣяли ихъ, яко скѣнченыхъ дурнѣвъ, або що гѣрше (бо тамъ дикїи народѣ), казалѣ-бъ поврѣзо-вати языки и руки, щобъ больше такихъ дурницъ, анѣ не говорили, анѣ не писали.

То называеся наша, свя-та, руска полїтика и мы еще гаѣваемъ ся, якъ насѣ кто назве дурными... Отъ возмѣмъ Полякѣвъ. Не мають такъ само, якъ и мы полїтичної екзистенціи.

Мають вправдѣ шпяхту, кот-ра тѣлько вартъ, что напѣ гофраты, мають однакъ бо-дай тѣлько розуму, что не роблять такой полїтики, якъ мы, но цѣлкомъ ишту, бо-таку, что провадить до яко-сь цѣли.

Отъ на пр.: Въ мнущомъ роцѣ обходили ювилей по-ета Мицкевича — ба навѣтъ въ Россїи. Въ кождѣмъ мѣ-стѣ Галичины, въ кождѣй дѣрѣ, поставили ему памят-ники, а якъ не памятники, то бодай засадили въ честь его деревину. Нашї Русїны спѣвали: надъ Русина нема пана...

Немаю ничѣ противъ По-лякѣвъ анѣ противъ Мицке-вича, лишъ бы они не пхали носа въ нашу миску, а жїи зѣ своеи и дуже краснымъ здае ся менѣ ихъ то посту-поване, но не можѣ дару-вати нашпѣмъ Русинамъ, что-таку дурну полїтнку про-вадять.

Кождый памятникъ Миц-кевича, кожда деревина въ честь его засаждена — то стовпъ граничный польскої мовы, то росадникъ и ватра ихъ народности и язы-ка.

...Надъ Русина нема пана!.

Въ кождѣмъ мѣстѣ Гали-чины знайдемъ по пару па-мятникѣвъ заслуженыхъ По-лякѣвъ: Мицкевича, Кос-ткшкѣ, Собеского и т. и. — а памятники ти розкиненїи по всѣхъ мѣстахъ давной Русїи.

Щѣ-жъ думаютъ собѣ нашї дѣдѣ-прадѣды лежачїи въ той землѣ?

Вправдѣ, кажуть, нема на тамтѣмъ свѣтѣ сварки о полїтику, але все таки обру-шить ся въ неоднѣмъ яка руска жила тай бодай по-думае: Яки то ти нашї вну-ки-правнуки подорѣбкї! Чу-жїи людѣ своимъ заслуже-нымъ мужамъ фундукъ па-мятники тамъ где они и ногою не станули и не по-виннїи бути, а нашї?... Ма-хне рукою, скаже: дураки и оберне ся на другой бѣкъ, щобъ спати до страшного суду и не будити ся вже навѣтъ на вѣдголосѣ рус-кихъ сурмъ, бо руска сур-ма, если обѣзвесъ то, або і-і-і, або ѣ-ѣ-ѣ... Дураки!

Недавнѣ мало двоухъ на-шпѣхъ полїтикѣвъ сонѣ. Одному зачали ся снѣти зѣ початку, якъ звичайно, то нумера на лютерїю, то худїи коровы, то зновъ, якъ і зѣ ѣ зачинають ся дѣдо-

вати, ажъ ту подставляе-ноу ѣ и все щезло, а зѣ хмары, чи облака выхляе-ся стая нашего старого Та-раса, за нимъ Богдана, а за ними Квѣтка, Котлярев-скїи, то зновъ Игорь, Яро-славъ — однимъ словомъ всѣ мужѣ заслуженїи, о ко-отрыхъ пише истерїя.

Полїтикѣ на те все еще гѣрше нѣжъ звичайно стра-тивъ голову. „Батеньки рѣд-нїи, кажѣ, чи-жѣ вартъ я го-ро?...“

Въ томъ гукнуло щосѣ, ажъ затрясли ся стѣны. Полї-тикѣ збудивъ ся. То стрѣ-ляли власно въ 50 лѣтнїи ювилей найнѣйшого па-на... Полїтикѣ вставѣ и пошѣвъ дивитисѣ, якъ зло-дѣвъ будуть выпускати зѣ криминалу, та послухати бапды. Вже доходить до кри-миналу, коли видать выхо-дять зѣ вѣдтамъ другїи полї-тикѣ, знакомїи редакторѣ.

Не мали они вправдѣ нѣ-коли „интенціи“ до себе, но того дня якосѣ сердце обомъ змякло, подали собѣ руки тай забалакавшисѣ ишли даль-ше, а тогда напѣ полїтикѣ и про своѣ сонѣ.

„Чудно! — кажѣ редакторѣ — и я мавъ днесѣ сонѣ подоб-нїи. Лежу на „причи“, кажѣ, чую бе 10, 11, 12, а я анѣ рушѣ заснути не можѣ и думамъ собѣ. Що за „пехъ!“ Въ самѣ день ювилейнїи кончу кару, еще подумаютъ, что и я де-що подцѣпивъ, бо нѣхто и вѣрѣ не дасть, щобъ въ такой день хто ни-шїи кромѣ злодѣвъ могъ бути „бегнадїобованїи“ и еще скажуть, что рускїи ре-дакторѣ по при газетѣ и ише ремесло провадять. То собѣ згадавши, такъ я зажуривсѣ, что не знаю, ко-ли и заснувъ.

И зновъ зачинае ся менѣ снѣти, то се, то те, вѣдтакъ народнїи дѣмъ. Чую иде хтосѣ по сходяхъ, входить до моеї комнаты дивлюсь: Наумовичъ, Качковскїи, Зу-брицкїи, коротко, всѣ зна-комїи Галичанѣ-Русины.

Звѣдки, пытаю, малїи го-стѣ приходите, а самъ чую, що чѣмъ разѣ больше забу-ваю языки въ губѣ. Я звѣд-ти, я звѣдти, а я, кажѣ Кач-ковскїи, ажъ зѣ самого Кроп-штада. Прїйшлисьмо, ка-жуть, оглянати ювилей и тебе вѣдвидѣти.

Я осмѣлившисѣ, пытаю, то о се, то о те, а якъ прїй-шло на полїтику, кажуть:

Перестанте разѣ уже ро-бити дурачества; всѣхъ насѣ Русинѣвъ на тамтѣмъ свѣтѣ ажъ колько колкѣт вѣдъ-вашїи полїтики. Нѣчо не чуешъ больше якъ тѣлько ѣ, і, ѣ и т. д. Наклали менѣ до головы всего, чою я до-теперъ и не думавъ, а На-умовичъ ставѣ вже и гово-рить иди въ мирѣ, дураки, (то вже вѣдъ Москалѣвъ на-чивъ ся)..... ажъ ту две-рѣ скрипѣ и керкермайстеръ удекорованїи двома меда-лями, однимъ ювилейно-войсковымъ, а другимъ ю-вилейно-цивилейнымъ кажѣ менѣ вставати и выносу-тисѣ. Отъ и я на свободу!

Забалакавшисѣ, оциняю ся коло „кракуса“. Русинѣ, нѣ вѣтчинѣ, нѣ хаты немае — де-жѣ поде? — Влѣзли подѣ „кракуса“, зачали об-говорювати сонѣ и набрали того переконаня, что памят-ники ставити всѣмъ гостямъ, что ихъ въ онѣ навидѣли, рѣчь дорога, и не такъ ко-нечѣ потрѣбна.

„Ано, брате, кажѣ, одне: Теперъ пишѣмъ и говорѣмъ, якъ хочемо. Щѣбъ вѣдѣ ча-су до часу кровь опустити безѣ цѣрулика, побїюно еи въ чотыри очи, но передѣ чужими не розтягаемо сло-внїхъ дурницъ. На кождѣй завывѣ ставимъ до борбы зѣ чимъ хто може, чи зѣ ѣ, чи зѣ ѣ.“

Стараймо ся поднести е-кономичнїи бытѣ и просвѣ-ту.

Заложѣмъ який капиталъ до ратвань землѣ зѣ жи-дѣвскихъ и паньскихъ румъ.

Не пхаймо снѣновъ на са-мыхъ пошѣвъ, но учѣмъ ся якого промыслу.

Поляки вышуквали другѣ вѣтчинѣ къ Паранѣ, где всѣ ми силами старають ся по-ддержати духа польского. Закладають школи, посыла-ють книжки, а що важнѣи-ше людей интелїгентныхъ за провадирѣвъ. Зробѣмъ мы такъ въ Канадѣ. Звѣд-тамъ нехай выходятъ волѣ-не слово и не звизала ми-сель.

Вѣдлучѣмъ релїгїю вѣдѣ полїтики, бо такъ хїба тѣль-ко еще однї Турки до не-давно робили, бо и церков-сѣ того не влчуитѣ, що дур-на голова розѣбе.

Памятникѣмъ для нашихъ мужѣвъ заслуженыхъ нека-буде просвѣта и добробытѣ, то жѣ закладаймо школи читальнїи, крамнидѣ и п-дивѣмъ ся на се, що небѣ-

— Якъ тамъ бизнесъ?

— Нѣчо собѣ, нѣчого, кобы такъ дальше!

— Давно мы не бачились, чому не загляне-те коли до мене? — поспытае купецъ своего то-варшша зѣ вѣчливости.

— Теперъ нѣколи, — звучитъ вѣдповѣдѣ — колись при вѣльнѣйшѣй хвали, теперъ робить по повному часови, то-жѣ и намъ больше робо-ты.

— Правда, що треба корытетати зѣ часу, бо опѣсля якъ перестануть робити и намъ лишитѣ ся больше вѣльного часу. Я и самъ теперъ за-нятый.

И розкодять ся въ посѣхѣ за своими за-нятиями.

Теперъ машина трубитъ день въ день, то-жѣ цѣле мѣсто позбавлене майже большѣи полови-ны мешканцѣвъ. Въ день можешъ свободно про-ходити тротуарамъ — нема наговпу — можешъ свободно перебѣгати зѣ одной улицѣ на другу. Сесе бракующе число мешканцѣвъ зникло зѣ ро-вени землѣ а перебралось до другого свѣта до подвемеля, де на довгїи часѣ обрало собѣ до-мѣвку.

Вечеромъ, коло години 9, не побачишь жи-вой душѣ на мѣстѣ. Всѣ въ своихъ хатахъ спо-чиваютъ послѣ цѣлоденной працѣ. Завтра маши-на затрубитъ то-жѣ годѣ вечерами шпятихъ. Въ-таку нѣчь всѣ спятъ смачно-спокоинѣ — робѣт-ники, промысловцѣ.

А влѣдѣ машина заводимься и не трубитъ, а вѣдъ людей, мѣста змѣняеся. Улицѣ ролят ся чорнїи знаки, а чотрыхъ лицѣ видѣють во-дѣ угля. Старшїи збитї

въ купку балакають мѣжъ собою, иныи пе-ретьгають гурманѣи зѣ одной улицѣ на другу, а молодшїи бѣуть середѣ дороги пилку. Навѣтъ купцѣ и готельники поывоходятъ передѣ свои склепы и првглядають ся прохожимъ людамъ.

Щѣ якъ машина не затрубѣла якихъ два, три дни, мѣжъ людьми чути сердечнїи смѣхи, голо-снїи розговоры, а го салюнахъ чути музыку, ве-селїи смѣвы товаришѣвъ. Декотры навѣтъ вдо-воленїи зразу, що машина не трубитъ, бо и въ тыхъ вѣльныхъ вѣдѣ роботы дняхъ можѣ вѣ-дотхнути послѣа довгои працѣ, выплявати чорну-саджѣ зѣ грудей, налюбоватисѣ деннымъ свѣт-ломъ и вѣддыхати свѣжимъ воздудомъ.

Але коли машина затне ся п мовѣ заклята нѣ пары зѣ своей паща не пусятъ?! Тогдѣ на мѣсто налягае загальнїи сумѣ, всѣ мовчазно пе-ретьгають улицами мѣста, ту и тамъ, коли гли-вешъ на выставѣи вѣкна, побачишь, что въ не-которыхъ мѣсцяхъ, еклєны порошнїи. Кажуть, что не могли выплатитисѣ и збанкротували. Лю-дей подыблешъ на улицяхъ въ глубоку нѣчь. Нема чою спѣшитисѣ, адже-жѣ на одно выѣде, коли спати чи вѣ ноци чи вѣ день. И такъ ма-шина не буде трубѣти зѣ рана. Чпмъ дальше въ дняхъ тымъ людѣ етають больше понурями, нервовыми. У кождого на устахъ одно пытане:

— Не знати, коли робота рушатѣ, не чули вы?

— Говорятъ, що вѣдѣ половинѣ мѣсяци мае трубити на три дни по три черти! — чути вѣд-повѣдѣ.

— Або то правда? — докпне и свое слово якиѣсь недоувѣрокѣ, — такъ само и тамтого мѣ-

сяця казалѣ а оно ледви вырѣбило по одному дѣневи на тѣждень.

— И что то вчиняти зѣ такимъ зарѣбокѣмъ? — нѣ то за хлѣбѣ, нѣ за масѣ, нѣ за помешкане, ледви старчпло бы на колька шклянѣкъ пива!

— А не знаеѣе вы, чому не робить, чи ма-шины попеувались чи цо? — заведе иныи бесѣ-дѣ такѣ про ту самую справу, бо въ той спо-сѣбѣ въ такой загальнѣи розмѣвѣ про загальну бѣду забувае ся на дѣйснїи станѣ и мѣжъ зѣ-бранными наступае розрада.

— Що-жѣ... панове... мають міліоны, тожѣ и спѣшитисѣ имъ не треба зѣ роботою. Впрочѣмъ, хто-жѣ ихъ тамъ збагне, що мѣжъ такими ду-маками водить ся!

И розкодять ся людѣ въ различїи стороны, щобъ зновъ зѣ другими зачати ту самую бесѣду и выслухати найрѣжнѣороднѣйшихъ оповѣданѣ, чому машина не трубитъ або коли она затру-битъ и на якъ дово.

Прїйденшѣ до хаты тамъ тежѣ вѣдѣ не вчу-ешъ ияшѣ бесѣды якъ про те само пытане, а коли вже про те поговорять тогдѣ зачинаютъ ся цѣквей розказы про давнїи чпсы, коли машина трубѣла на нѣчь и на день и якъ то легко и весело желосѣ кождому чѣловѣкови.

— Такъ, такъ! Теперъ вже не ти часѣ, що колысь. Бѣда вже теперъ и въ Америцѣ! — за-кѣнчатѣ оповѣдѣчѣ свою бесѣду.

моихъ жилахъ перейде легкѣ дрож вдоволеня, я тогдѣ способнѣи до умyselѣнов працѣ на цѣ-лый день. Протнвно, коли у вѣдповѣдѣ на мое запытане зачюю непѣтѣпнѣ новину, я стаю о-тяжѣлымъ, и соннымъ и хочѣ и возьмуся за яку роботу она не выходятъ такою якъ повинна бу-ти. Мои гадки снуютъ ся лѣннѣво, тогдѣ я самѣ собѣ не милїи. Въ такомъ станѣи сунесъ зѣ про-вола важке пытане:

— И хто-жѣ то та всемогуча сила, котрѣ нависла надъ 14 тысячнымъ населенемъ нашего мѣста и занайшла надъ ето вѣтхѣю и сумѣмо? Хто се той могучїи панѣ, что граесѣ до вѣдѣдобы нашими чутиями, нашимъ житемъ и мы, людѣ, цѣ маемъ бути панами свѣта, мы мусимъ гнутисѣ пе-редѣ намъ и танцовати, якъ намъ вѣнъ заграе Хто?

— Се кольканайцѣты людей, злѣпленыхъ зѣ такого самого гѣста, цо и мы, людѣ якъ и мы цо звать ихъ ту компанїю лигайскої и ре-диньскої. Въ иныихъ мѣсцевостяхъ може онѣ якъ инакше звать сѣ!

Стефанъ Макаръ

чакъ прадиць робили, но на се, що тепер свѣтъ робить.

Подали собі руки — розійшлися.

На третій день слова повний злон сллий замурали непорочний аркуш паперу пдъ газету.....

До тепер хвалили вѣб хлопскій розумъ, а декотрї (патріоты) додавали рускїй, хлопскїй розумъ. Тепер же и той зійшовъ па „дуресь“.

Хлопы, що перше двѣ недѣлѣ чухали потилку, нѣмъ на щось водважилисъ — тепер, слава Богу, надумують ся коротше, по все еще такъ роблять, якъ и передше.

Въ Галичинѣ натерпѣли ся такъ, що мукъ подобныхъ и вѣ „четвъ“ минсе“ не знайде, а доставишсе до Канады, або до Сполуч. Державъ п. А. все такъ роблять, якъ въ хатѣ. Ажъ не добре робить ся читати все въ „Свободѣ“: „Пецестаньте те и тоє и тоє... а робить такъ а такъ.“

Нема жда, нема пана, нема секвестра, анѣ старосты — розумъ, що мавъ быйти въ гору, а вонъ на псы.

Но и скажѣмъ самі — и мудрї мы?

Бувайте здоровї.

Вашъ кузьма Мекита.

НОВИНКИ

Зъ Филипповъ.

Если-бъ се بودъ правдою, що голосать американскїй часописец, то на Филиппинахъ не повинно бы вже бути анѣ одного повстанця. После тыхъ звѣстокъ Американцѣ забиваютъ масами Филиппинцѣвъ, вышпачаючи ихъ въ задъ, а самі посувають ся впередъ, при чомъ не посяють въ жовнѣржъ жадныхъ стратъ або дуже майлї. Доносять, що минушого тыжня Американцѣ зновъ воднесли побѣду надъ Филиппинцями, чимало ихъ убилї, поранилї, позабарилї въ полонъ... То однакъ певнымъ выдсе ся, що Американцѣ такъ далеко посувають сяри водѣлы на Филиппинахъ, якъ далеко сяють ихъ кулѣ зъ военныхъ кораблѣвъ. Въ той способѣ заняли они Манїло, заняли осады при манильскомъ заливѣ, заняли Илоило и Пасївъ и внишї мѣсточка положенї надъ доступными для кораблѣвъ берегами моря. Война иъ шопутными силами веде ся лѣвно и тяжко и тому войнѣ поотягесъ ще довогъ, заки Американцѣ будутъ могли кульмаи завести свободу на филиппинскихъ островахъ.

Сростовансѣ.

Польскїй емїграційный дѣмъ, про которо описавъ я тому два мѣсяцѣ въ „Свободѣ“ стоить теперъ добре пдъ новымъ зарядомъ. Давный управлель одержи зъ бѣдныхъ выше 2 тысячѣ дол. хотѣвъ утѣкати, но полиця прихопила его, коли хотѣвъ вѣкомъ спустити ся на улицу. Нынѣ неосденъ зъ Русинѣвъ, знаходить тамъ добру опѣку, тожъ сли хто образивъ ся тымъ, що я перше писавъ — нынѣ простую. Те, що я писавъ про емїграційный дѣмъ, писавъ я на подѣставѣ давнѣйшого, а що оно такъ было про те интєресованї знають.

Д. Павлашакъ, предѣлатель.
В. Павлашакъ, секретарь.

Убралася сама на смѣрть.

Елисавета Паркеръ зъ Бруклина дала собѣ ушити найновомоднѣйшу бѣду сукню. Коли сукня была готова зъ смѣхомъ сказала до своего мужа: „Чекай невдовѣзъ побачиш се на менѣ.“ Мужъ вышовъ зъ дому, но въ короткомъ часѣ вернулся, чтобы побачити свою жену въ новой сукни. Коли его побачила въ дверехъ сказала: „Good bye John“ и выпала шклянку карболовои кислоты. Закимъ ирийшовъ докторъ была нежива.

На улицѣ.

Два грноры, що тѣлько зійшли зъ шифу, zobачили на улицѣ 5 центѣвъ. Першїй каже: — Ваню, подѣйм тамтї грошѣ! — Що? — каже Василь, — тамъ ще не здурѣвъ, хилѣти ся по такї грошѣ. — Та-жъ мы ирийшли до Гаме-рика на золото и золота пованнисьмо найти, и колнуйъ зъ погордою 5 центѣвъ.

— П. Никола Млхповскїй Украпнець подавъ до петербургскои цензуры просьбу о дозволѣ выдавати въ Петербурзѣ тыжневыи журналъ украиньско-русскою мовою зъ такою програмою: 1) Красне письменство: оповѣданя, поезїя, драматичныи творы; 2) Популяризація наукъ и штукъ; 3) Критика и библиографїя; 4) Мншанина: вѣлякї цѣквыи вѣдомости. Журналъ мавъ бы звати ся „Промѣни.“ На дозволѣ выданаи сего журналѣ нема великои надѣбъ при паукоюй въ Россиі политичной системѣ суиротнѣ Украпны.

— Зачуваемо, що по Канадѣ волозатъ ся помѣжъ рускїхъ людей польскїй попы, котрї тамъ сповняють духовныи требы. Розказують они людемъ, що они прїятелями рускїхъ людей, прїйшли ихъ душѣ вырвати зъ горла чортѣвъ а воду вмѣють такъ само освятити якъ и рускїи священникы. До Канады буде теперъ наплывати чимъ разъ бѣльше такїхъ прїятелиъ, а нашїи люде будутъ нокорно прїйма-ти каждого. — Стережѣть ся непрошенныхъ опѣкунѣвъ, щобъ часомъ не попекли собѣ на нихъ пальцѣвъ.

— Зъ Красноярска въ Сибѣрїя доносять, що надъ рѣкою Тануръ тамошнїи мешканцѣ знайшли два трупы. Се правдоподѣбно трупы профессора Андруго и его товарища, що выбравъ ся въ юнїю 1898 р. зъ Швециі бальономъ, абы водкрыти повнѣчнїи бѣгунь. Швецке правитель-ство вызначило велику награду тому, хто напевно переконае ся, що се трупы профессора Андре.

Важне для Питсбурга и околнцѣ.

Выдѣлѣ братства св. О. Николая иъ Питсбургѣ, Па. дае добру нагоду для всѣхъ членѣвъ, що не належать до жадного братства анѣ взагалѣ до жадной организаціи. Именно повѣдомляе ся всѣхъ мѣсцевыхъ и доокрестныхъ Русинѣвъ, що на будучомъ мїтннгу дня 9. цвѣтня б. р. будемо приимати до братства безъ вступного, а то тому, бо хочемо, щобъ нашї Русины могли членствѣише лучити ся въ одну сильну и трѣву организацию оперту на любовѣ и единсти.

Датѣбургъ. Па. 12. марта 1899.
За выдѣлѣ: Д. Павлашакъ, предѣлатель.
В. Павлашакъ, секретарь.

Штуции възакъ и машини до штыя.

Вынайдено недавно возокъ для дѣтей, при котромъ е инструментъ, котрїй коли возокъ иде, грае ирекарснїи мелодиіи и пѣсенї, котрыхъ дитина радо слушае. — Машинѣ до штыя, при котрой е приправлена фана, коли машина въ руху, фана обертее ся и робить холодъ для работника.

Подяка.

Почуваюсь до найсвятѣйшого обовязку зложити щи росердечну подяку всѣмъ, що взяли чинну участъ въ похоронахъ моего незабутого подруги Анастасїя, а особенно оо. Ів. Констанкевичи, К. Лавришчинови, А. Вончевскому и Ст. Макарови. Най Г. Богъ вынагородъ вамъ за вашъ трудъ и вамъ всѣмъ, що булїсьте зѣ мною въ томъ сумномъ для мене днѣ.

Теодоръ Федько, мужъ,
Семянъ Федоровскїй, швартаръ,
Анна, сестра.

Зновъ нова книжка!

Зновъ выйшла нова книжка! Ту книжку написавъ Ст. Макаръ, а списавъ вѣнь чотыри цѣквыи повѣданя на 78 сторонахъ. Тотѣ книжочку купити, най пїше до редакціи „Свободы“ и най зашле 17 центѣвъ, а доста не книжочку. Она коштуе 15 центѣвъ, а зъ пересылкою 17 цнт.

Посмертнїи вѣсти

Дня 15. с. м. водбувъ ся похоропъ Анастасїя Федько, жены Теодора Федька, управителя рускои, компанїчнои торговлѣ и члена „Р. Н. Союза“ въ Шамокїнѣ, Па. Покѣйна выѣхала до Филадельфїи на операцію, посла котрой померла въ тамошномъ шпиталѣ, звѣдки спроваджено ея до Шамокїнѣ. Похороныи водбулїсь величаво, котрыхъ довершилъ о. Т. Обушкевичъ зъ Меиѣфилдѣ, Па. въ ассистенціи отцѣвъ: К. Лавришина зъ Шенанлоа и А. Вончевского зъ Ансонїи. Коян., котрїи якъ разъ бувъ пдъ той часъ въ Мт. Кармель у о. С. Макара. Трогакою проповѣдъ надъ могилою выголосивъ мѣсцевый священникъ о. Ів. Констанкевичъ. Небѣжка була шпироу Русинкою, належала до руского хору, а въ товариствѣ Русинѣвъ зїеднала собѣ любовь и прїхильность, то-жъ лишила по собѣ жалъ не лишъ у ея чоловѣка, а у каждого, хто ея знавъ.

МОСКАЛЬ.

Падавъ Москаль зъ чешнѣи та: — Соломы, — кричить, — соломы! А якъ упавъ: — Нѣ, — каже, — не треба вже.

ГАРНА ДѢВКА.

— Ты, дѣвка, не вмѣешь прѣсти. — Дарма! — Ты не вмѣешь и печѣ топяти. — Ты дарма! — Ты не вмѣешь и хаты вымести. — Ты дарма! — Ты не вмѣешь и шити. — Та дарма-жъ, кажу! — Ты не вмѣешь и танцювати... — А брешеш!

На протопотара.

Осытьмъ оголошу себѣ яко кандидатъ на протопотара повѣта Northumberland. Есмы зъ партїи демократичной, а номїнація на значднїи урядъ мае водбути ся въ юлю. Если буду выбранымъ, буду заступати на родѣ честно.

М. В. Kramlich
SHAMOKIN, PA.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“!

С Т Ы Ш Н Е

ДУРНІЙ ПРОДАЖНІЙ.

Одному чоловѣкови треба було у мѣстѣ купити дѣохтю. Отъ, не потрафивъ вѣнь куды треба, та и зайшовъ у таку крамницю, де всякї фіги-мигп продають. Увѣишовъ, мазипцю поставивъ бѣли ногъ та и дивити ся.

А въ крамницї тѣлько оденъ крамарчукъ и пытае ся вѣнь того чоловѣка:

— А чога тобѣ?
— А дивлюсь, — каже чоловѣкъ, що тутъ продае ся.
— А тобѣ-жъ чога?
— Та менѣ дѣохтю.
— Ты не дѣоготь же, а дурнѣ, дурнѣ, дурнѣ тутъ продають ся.

Подивившъ чоловѣкъ на него та и каже:

— Отее-жъ якъ тыхъ дурнѣвъ здорово купують — тѣлько оденъ усього и зостаъ сн...

ХИТРЫЙ ЦИГАНЪ.

Обѣда у кошмиъ якїисъ купецъ и подали ему поросѣ печене. А тутъ цыганъ нагодивъ ся, просить ѣсти. А купецъ:

— Добре! — каже. — Що ты найсапередъ зробишъ поросѣи отсему, те и я тобѣ зробилю, а тодѣ вже и ѣстимель. А цыганъ заразы те поросѣи поцѣлувавъ та тогдѣ:

— А ну, пана, и мене такъ!

ОЧИ.

Принѣсъ чоловѣкъ пода-токъ, а писарь подививъ ся книгу та и каже:

— За тобою ще недоплатка. Ты не воддави.
— Нѣ, воддавъ.
— Не воддавъ!
— Отъ же воддавъ!
Вачитъ писарь, що не одуритъ, та щобъ выкрутити ся якось, — до писарчука: — А подай менѣ окуляры! Надѣвъ окуляры, глянущъ: — Правда твоя, воддавъ. Тодѣ той чоловѣкъ: — Отъ спасибо отсимъ скляннымъ очамъ, а ты хочъ бы повылазили!

МОСКАЛЬ.

Падавъ Москаль зъ чешнѣи та: — Соломы, — кричить, — соломы! А якъ упавъ: — Нѣ, — каже, — не треба вже.

ГАРНА ДѢВКА.

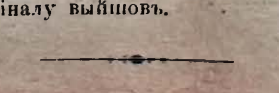
— Ты, дѣвка, не вмѣешь прѣсти. — Дарма! — Ты не вмѣешь и печѣ топяти. — Ты дарма! — Ты не вмѣешь и хаты вымести. — Ты дарма! — Ты не вмѣешь и шити. — Та дарма-жъ, кажу! — Ты не вмѣешь и танцювати... — А брешеш!

На протопотара.

Осытьмъ оголошу себѣ яко кандидатъ на протопотара повѣта Northumberland. Есмы зъ партїи демократичной, а номїнація на значднїи урядъ мае водбути ся въ юлю. Если буду выбранымъ, буду заступати на родѣ честно.

М. В. Kramlich
SHAMOKIN, PA.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“!

Lehigh Valley R.R.

In Effect Jan. 2, 1899.

Пассажерскїи трены въ Mt. Carmel до Buffalo, Scranton, Elmira, Wilkes Barre, White Haven, Hazleton, Mauch Chunk, Allentown, Bethlehem о год. 7:23 и 9:42 до полуднѣ; а 12:28 и 4:40 по полуднѣ. До Philadelphia и New York о год. 7:18 до полуднѣ и 12:28, 4:40 по полуд. До Centralia, Shenandoah, Mahanoy City, Pottsville, Hazleton и до всѣхъ стациі въ околнїяхъ вугленыхъ о год. 7:18, 9:42 до полуд. и 12:28, 4:40 по полуднѣ. До Shamokin о год. 7:30, 11:30 до полуд; а 2:30, 6:42 и 9:56 по полуднѣ. Експресови трены до Philadelphia и New York о год. 7:18 до полуднѣ; 12:28 и 4:40 по полуднѣ. Трены до Mt. Carmel. Зъ New York о год. 8:15 до полуднѣ и 4:10 по полуд. Въ недѣлю о год. 1:00 по полуднѣ. Зъ Philadelphia о г. 4:10, 9:00 до полуд. и 4:30 по полуд. Въ недѣлю о год. 1:32 по полуд. Зъ Pottsville о год. 9:46 до полуд., 12:35, 5:06 и 8:15 по полуд. Зъ Wilkes-Barre о год. 8:00 до полуднѣ, 2:53 и 5:33 по полуд. Въ недѣлю о год. 2:58 по полуд. Недѣльни трены до Philadelphia и New York о год. 9:12 до полуднѣ. До Pottsville, Hazleton, Wilkes-Barre и до всѣхъ стациі въ околнїяхъ вугленыхъ о год. 9:12 до полуд. и 5:55 по полуднѣ. Недѣльни трены до Shamokin о год. 10:20 до полуд. и 7:58 по полуд. CHAS. S. LEE, Gen'l Pass. Agent. R. H. WILBUR, General Supt.

Hotel

HETMAN SCHMIELNICKI

Alex Halaburda, Mt. Carmel, Pa.

Коло лигайского дѣпа есть рускїй готель, одинокїи на цѣлѣ мѣсто рускїй готель. Чистенько тамъ, всякї напои, якъ виска, пиво, румъ, темперъ и ин. дуже добрїи и здоровї. Кто хоче переночувати, знайде тамъ чисте лѣжка и чемну услугу. А у Русина! Чьлѣ будемо все ходити по чужнѣмъ людѣмъ и за свои грошѣ по кудахъ стояти?

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ YONKERS

Лазаря Сиротяка.

Lazor Sirotiak, 42 Washington str. YONKERS, N. Y. (Telephone coll 469 A.)

Хто не знае Лазаря Сиротяка? Вѣнь мае красно зарядженнїи сторъ, гресерню и бучѣрню.

Посылае грошѣ до всѣхъ чаетей евѣ та скоро, таяно и безпечно. Продаетъ также шифкарты на вайскоршїи рївинїи.

Хто изъ земляковъ хотѣвъ ныи водѣхати до старого краю, нехай зайде по дорозѣ до Сиротяка и купить собѣ шифкарту у него а вѣнь водпроводитъ его ажъ на шифъ.

Щащю давати ся здержати жидовскимъ агентамъ по Нью Йорку? Идѣтъ до своего!

Хто жичеть собѣ заасекуроваити свойи мастокъ вѣдъ огня, а свое жите вѣдъ всякнѣхъ случаѣвъ, най адресуе до

Wasserman & Robinson — FIRE & LIFE INSURANCE — 29 Clinton Str. NEW YORK.

Аеасурація приймае ся вѣдъ топарисливъ и поодинокнѣхъ особѣ и переводитъ ся въ самыхъ солидннѣхъ компанїяхъ.

ДО КАПАДЫ!

Охочїи поселити ся въ Канадѣ на фармахъ, най зачасу зголонують ся до мене цо потрѣбнїи вѣдомости про дорогу и фармы. Землѣ 160 акровъ дають даромъ. Тѣлько 10 доллар. платитъ ся за записъ. Землю можна собѣ vybrати, яку хто хоче. Нашихъ людей зъ Сполуч. Державъ вже споре число въ Канадѣ.

Хто хоче докладно знати про Канаду, най пїше до мене на адресу:

Rev. N. Dmytriw, 57 1/2 4-th Str. TROY, N. Y.

Недавно тому закупили мы у одной славной фирмы богато гарныхъ годннннковъ, револьверѣвъ, гармоникъ и скрипокъ. Черезъ те можемо прода-ти о много таньше, якъ котрїи небудѣ кушечъ въ Спол. Державахъ.

Той „золочуваний“ 14 каратовый годннн-никъ, за котрїи гарантуемо 20 лѣтъ. зъ правды-мымъ „Elgin“ веркомъ варте \$36.50, револьверъ до ломаня \$7.75 и гармонїи або скрипки въ цѣнѣ \$4.50. мы те все дамо за \$11.75 цнт.

СВОЙ ДО СВОГО!

Свѣреть Лучковецъ. E. INDEPENDENCE near VINE STR. въ Шамокїнѣ, Па. РУСКІЙ ГОТЕЛЬ.

Чистенькїи тамъ готель зѣ всякнми выгодами. Пиво, вино, виска, темперъ и другїи напоѣ все свѣжїи и найлѣшшого гатунку. Услуга чечна и солидна. Склянки великїи и малї послаи выодобы. Люде! Уже часъ покинути чужнхъ, а пора вже себе самыхъ подпомагати.

Dr. F. J. Meek

Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ Cor. Shamokin and Chesnut str. Одинокїи лѣкаръ, славыниъ на цѣлѣ мѣсто. Лѣчатъ всякї хоробы еовѣстно и въ короткомъ часѣ. Особенно незрѣванный лѣкаръ въ справахъ положничныхъ. Говоритъ по англїйски, по руски и по польски. Горячо поручаемо сего знаменитого доктора, нашимъ Русинамъ.

ВЕЛИКІЙ И НАЙТАНШІЙ СТОРЪ ЗЪ ЧЕРЕВИКАМИ НА ЦѢЛЕ МѢСТО.

Великїи и таншїи сторъ зъ черевиками на цѣлѣ мѣсто. Идѣтъ до него.

W. J. Gable, Oak Str. — Mt. Carmel, Pa.

Другїи дѣрѣ вѣдъ почты. Идѣтъ до него.

Новый РУСКІЙ ГОТЕЛЬНИКЪ Свѣреть Кузьмигъ, на разѣ коло Корвѣ въ ОЛИФАНТЪ, ПА. Запрашае до себе Русинѣвъ-квѣнѣвъ на свѣже пиво, добру виску и смѣншїи цѣнѣрѣ. Хотелъ выдати добрую толку, загради собѣ въ поку-тобѣвъ и весело побавити ся — ма до Стефана. А онъ найважнѣе, у него шытаны изъ лѣнѣи свѣтлїи. Гура хлопцѣ до своего!

НОВОСТЬ!

Чисто американьска фирма продае гарнїи годннннныи. За \$3.65 можешь достати годннннн, але самъ же заплаатишь почту, а за \$3.95 фирма платятъ сама, ще и лацуплохъ да-е. Если тобѣ годнннннкъ не подобае, можешь его водослати, а грошѣ тобѣ звернуть.

Пишѣтъ на адресу: ROYAL BARGAIN HOUSE, 334 Dearborn str. CHICAGO, ILL.

Dr. S. Blumberg,

1707 Carson str. PITTSBURG, PA. Каждый то знае, що въ Америцѣ шукать за такнми докторомъ, котрїи покнчнвъ свои науки въ старѣмъ краю. Д-ръ Блумбергъ вывчавъ ся за лѣкаря на ушверзаетѣ въ Варшавѣ, а зложившии пещитъ державный въ Филадельфїи о-сѣвъ въ Питсбургѣ. Дуже добрый докторъ. Розмовити ся можна по руски, англїйски, цѣмецки и польски. — Якъ хорый зайде до него, заразы выздоровѣе!

Свидомый переступавъ.

Ант. на Чехова.
Передъ слѣдчимъ судією стоить малый, незвычайно худой мужичокъ въ пестрой сорочкѣ и латаныхъ штанахъ. Его лице, поросле волосемъ и рябе, а его очи, ледви видны зподъ гусыхъ, обвислыхъ бровъ, маютъ выразъ понуры суровости. На головѣ цѣла кучма давно вже нечесаного волоса, що наеде ему ще большой павучон суровости. Вонъ босый.

Хаба ты не розумѣешь, дурна голову, до чого веде то то водкручуване? Нехай бы сторожъ не доглянувъ, такъ бы цовѣздъ мѡгъ зойти зъ шинь, людей бы убило! Ты бы людей убивъ!
— Заступи Господи, ваше благородіе! На що-бъ я у бивавъ! Або-жъ мы нехрещенъ, чи лиходѣвъ якъ? Слава Тобѣ Господонку, шаноньку хорошій, вѣкъ я проживъ, тай не то щобъ я убивавъ, але п гадки такои не було... Спаси и помилуй, Царице небесна... Що се вы!

Знавъ! А ты не мѡгъ не знати, до чого веде того водкручуване... Вонъ мае бутя засуджений на каторжній роботы.
— А що-жъ, вы лѣпше знаете... Мы люде темны... Хаба мы що розумѣемъ?
— Ты все розумѣешь! Ты брешешь, удаешь!
— На щобъ я брехавъ? Смытайте въ селѣ, коли не вѣрите... Везъ грузила только верховодицю ловлять, а що вже горше вѡдъ вюна, тай вонъ безъ грузила не пѡде.
— Ты ще розкажи про шилъшнера! — смѣеть ся судія.

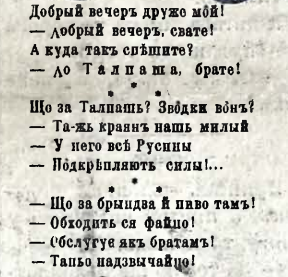
Юліанъ Копыстанскій (Julian Kopyscanski)
420 W. Pine st.
ШАМОКІНЪ, ПА.
Перворядный салонъ рускій. — Найлучшій напатки можна ту достати, якъ: пиво на шклянкы и бутельки, вина розмаитого гатунку, горѣвки досконалы, цигара дуже добра.
Спынѣтъ Братя Русины до своего братчика Юлька.
ОДИНОКІЙ РУСКІЙ СТОРЪ ЗЪ УБРАНЕМЪ НА ЦѢЛЫЙ ОЛИФАНТЪ, ПА.
Юрїя Хляка.
Хто хоче мати добре и красне убране, а ще до того за тая грошѣ, то най пде куповати до Ю. Хляка, но най не забуде взяти и грошей зъ собою, бо тамъ все cash.
Продае вонъ такожъ шифкарты и посылае грошѣ до вѣсьхъ частей свѣта. — Идѣтъ до старого знакомого!

J. VOBKOWSKI
ПРЕДПРИЕМЦЯ ПОХОРОНѢВЪ.
Выймае такожъ корчя на похоронъ, хрестины и весѣла по душе цынахъ.
300 PEARL and MULBERRY st SHAMOKIN PA.
Удавайте ся въ потребѣ до него.
Иванъ Глова.
JOHN GLOWA
Excelsior, Pa.
ОДИНОКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ EXCELSIOR.
Всякій потрібнй рѣчи до жита, якъ такожъ убраня майнерскы и звычайнй можна купити.
Продае шифкарты.
Не вѡдъ нынѣ вже знають люде солідного Ивана Глова.

W. Vokolek
ATTORNEY AT LAW.
502 Lackawanna Ave.
COR. WASHINGTON AVE.
Scranton, Pa.
ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ
Russian Mercantile Co. Ltd.
Shamokin, Pa.
327 Shamokin st.
Найбольшій рускій компанічний сторъ въ Америцѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теперь побольшеный, украшеный и на ново урядженый. Новый дѡмъ великій, красныи, котрый компанія купила 1896 року за \$18,000 показуе, що може компанічна работа. — Вѣсь роцъ Русины належать до тои компаніи, купують зѡ своего власного стору значить, спомогають самыхъ себе. — Мѣсячно обертае сторъ сумою \$2000.
Заряджае нимъ: Теодоръ Федько

Продажа русскихъ книгъ и библиотекъ.
Хчете купити собѣ книжку, яку лишъ загадае, або записати собѣ газету зѡ старого краю, пишѣтъ на адресу:
A. Wasserman,
29 Clinton str. near Stanton str.
NEW YORK, CITY.
У него можна достати розмаиты словарь, и ибручника до науки англійского языка и фотографіи славныхъ людей. Вѡнъ такожъ оправляе книжки дуже гаче и добре.
O. Murdza & Bro's
46. Second st.
MT. CARMEL, PA.
О. МУРДЗА и БРАТЪ.
Сторъ заосмотреный въ найлѣпшій товары, спроваджованый впрѡстъ зъ найпершихъ складѡвъ. — Майже вѣсьхъ Русинѡвъ въ Mt. Carmel заосмотрюе въ живности. Продае такожъ одягъ майнерскы и посылае грошѣ до старого краю тань, точно, скоро и беспечно.
Свѣдъ до своего — а до чужого не пидаетъ. Жидѡвъ оминаятъ зъ чалекъ!
Гаврилъ Маллянтъ
Гуртовный складъ (Wholesale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.
Мале завсѣгды на складѣ свѣже добре пиво въ великихъ и малыхъ бочѡвкахъ зъ найлучшихъ броварѡвъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры вайлѣпшого гатунку
Братя! замовляйте у своего!
КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТКА.
Юліанъ Чупка.
Полагоджуе вѣсь справы судовы въ Америцѣ и въ Европѣ, а сисціально въ Галичинѣ. Полномочіи. Розмовити ся можна по руски. Посылити ся або писати пѡдъ адресою:
Julian Czupka, L. L. D.
44 BENNET BUILDING,
WILKESBARRE, PA.
Въ недѣлю можна розмовити ся зъ д-ромъ Чупкою въ его помешканю 49 Carey str., Wilkes Barre, Pa.
РЕСТАВРАЦІЯ и КАВЪРНЯ.
TROMETTER'S
Cor. Rock & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.
напротивъ National Bank.
Свѣдана, Обѣды, Вечеря.
Въ кождѡмъ часѣ можна достати такъ горячй якъ и зимнй перекуски. Потравы прилагодженъ на европейскій способъ, дуже смачно. Услуга пильна и солідна.
Особнй покоѣ для родинъ.
— Найлучшій вина, пива, лѣкеры, віски и вѣсь можливй напатки. Цѣна дуже мала.
Препоручае ся вѣсьмъ ю реставрацію, а передѡвѣсьмъ прѣвѣднимъ.
Іосифъ Пейко
рускій готельникъ
Cor. Commercial & Franklin Street
въ ШАМОКІНЪ, ПА.
Запрошуе вѣсьхъ Русинѡвъ до себе на свѣже пиво и яобру віску. Хчете добре забавити ся, пѣдѣтъ до Пейка. Чекаеши на стрѣтку, зиди до Пейка, а нѣколи не змѣтешъ, бо кара йде попри самй дверѣ.

T. TALPASZ
ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ
РУСКІЙ РЕСТАВРАТОРЪ
И
ГОТЕЛЬНИЧІЙ
246 Pearl Str.
Shamokin, Pa.
Недалекъ руской плебаніи.

Добрыи вечеръ дружо мой!
— Добрыи вечеръ, свате!
А куда такъ свѣщитъ?
— До Талпаша, брате!

Що за Талпашъ? Звѣдикъ вонъ?
— Та-жъ кравицъ намъ милый
— У него вѣсь Русины
— Подарѣвають силы!
— Що за брында и паво тамъ!
— Обходитъ ся фашо!
— Обслужуе якъ братамъ!
— Танько надзвичайно!

Едмундъ Лембикъ (Edmund Lembit)
13-15 EAST MINE STR.
HAZLETON, PA.
— коло дна —
масе салонъ, де можна достати дуже доброй горѣвки, пива и всякихъ нанѡвъ.

HENRY FREY
PHOTOGRAPHER
421 Lackawanna Ave.
Scranton, Pa.
Хочешъ мати красну фотографію, вѣрнй портретъ, заиди до того фотографера. Вернешъ зѡ слѡбу заиди въ жилищю до него, дай са адити, а будешъ мавъ на цѣле жито напатку. Мавшъ ладну дитинку дай фотографувати у него, а будешъ мати краснй образъ. Сеть у Васъ братство, най заиде до того фотографера, а вонъ Вамъ зробить фотографію и портрети, акы хочете. — У него рѡжнородныи фотографіи и портрети можна замовити и то по дуже умѣреной цѣнѣ. — За роботу гарантуе.

ЗВѢСТНЫЙ СЛОВЕНСКИЙ АДВОКАТЪ (лоеръ)
Катлинъ и Некарда (Catin & Nekarda)
309 Broadway
NEW YORK, N. Y.
Сей адвокатъ выправуе нагороду вѡдъ компаній, если-бъ котрого зъ работничѡвъ або убило або покалѣчило. Рѡвно жъ пріймае вѣсь криминальнй и цивильнй жалобы.

LAUER BREWING CO.
въ READING, PA
ЗАЛОЖЕНЫИ 1866 року. — Вырѣбляе 25,000 бочѡкъ мѣсячно.
Пиво одного зъ наибольшихъ броварѡвъ въ Pennsylvania „LAUER BREWING CO.“ есть вѡльне вѡдъ всякихъ примѣшковъ, и для того есть найздоровшій. Завсѣгды одной и тои самой доброты и пріемного смаку и есть споряджане пѡдъ заридомъ одного зъ найздѡбнѣйшихъ и досвѣдченыхъ пивоварѡвъ.
Вырѣбляе въ найлѣпшѡмъ гатунку Porter and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout and Porter in Vauls.
Сальвѣсты и приватнй родины повиннй замавляти пиво лишень въ броварѣ:
LAUER BREWING CO.
READING, PA.

Dr. John Szlupas
421 Penn. Ave.
SCRANTON, PA.
Знаменитый лѣкаръ. Довольна практика дала ему способность стая добрымъ лѣкаремъ. Лѣчать успѣшно всякого рода хорѡбъ. Масе такожъ свою власну аптеку, въ котрой вырѣбляютъ ся дуже добры и помощны лѣкарства.
Розмовити ся по руски, литевски, по польски и по англійски. — На цѣлой околицѣ знають добре Шлюпаса!

РУСКІЙ САЛОНЪ
Петра Серафима
на новѣмъ мѣстѣ
въ ШАМОКІНЪ, ПА.
Уде якъ где, але у Серафима то уже можъ найлѣпше забавити ся и порядку склянку пива выпити. Хто у него лишъ разъ бузъ, не гоче болше пиде пойти, только до него. Масе такожъ фашу галю, тде можъ видувати витинги, а и потаццувати собѣ.
Хочешъ мати „good time“ иди до Петра.

РУСКІЙ САЛОНЪ
Петра Серафима
на новѣмъ мѣстѣ
въ ШАМОКІНЪ, ПА.
Уде якъ где, але у Серафима то уже можъ найлѣпше забавити ся и порядку склянку пива выпити. Хто у него лишъ разъ бузъ, не гоче болше пиде пойти, только до него. Масе такожъ фашу галю, тде можъ видувати витинги, а и потаццувати собѣ.
Хочешъ мати „good time“ иди до Петра.